

§ 15.

Hvis en Person mod bedre Vidende uberettiget har oppebaaret Aldersrente, eller han (hun) har undladt at give Kommunalbestyrelsen den i § 9, 4de Stykke, ommeldte Meddelelse, vil det Beløb, der med Urette er oppebaaret, efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse være at erstatte af ham (hende) selv i levende Live eller af Dødsboet, saaledes at Erstatningen fordeles mellem Staten og vedkommende Kommuner i Forhold til Statskassens og Kommunernes Udgifter til Aldersrente til den paagældende, hvorhos han (hun) ifalder Strafansvar efter Lovgivningens almindelige Regler.

§ 16.

De af vedkommende Kommune afholdte Omkostninger med Fradrag af opnaaet Refusion fra andre Kommuner opføres under en særskilt Post i Kommunens aarlige Regnskab. Efter at Regnskabet paa sædvanlig Maade er revideret af de kommunale Revisorer og derefter decideret, bliver en Afskrift af den nævnte Post med tilhørende Bilag at tilstille Stedets Overøvrighed, der efter at have gennemgaaet og om fornødent berigtiget det saaledes modtagne indberetter til Indenrigsministeren, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt. I København indsendes Regnskab og Indberetning af Magistraten til Indenrigsministeren.

For Regnskabsaaret 1927—28 aflægges særskilt Regnskab for Kommunernes Udgifter i Henhold til Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente og for Udgifter i Henhold til nærværende Lov.

§ 17.

Af Kommunernes Udgifter til Aldersrente refunderer Statskassen efter aarligt aflagt Regnskab syv Tolvtedele, saaledes at der efter nærmere fastsatte Regler kan ydes Forskud paa denne Refusion.

Ved Finanslovene for Finansaarene 1927—28 og 1928—29 stilles der aarligt et Beløb af 350 000 Kr. til Raadighed som Bidrag til Dækning af den Del af Kommunernes i det foregaaende Finansaar afholdte Udgifter til Aldersrente, der ikke refunderes af Statskassen. Det paagældende Beløb vil være at fordele til Kommuner, hvis Udgifter til Aldersrente maa anses for særlig byrdefulde i Forhold til deres Udgifter til Alderdomsunderstøttelse, udredet i Finansaaret 1922—23, og efter Regler, der efter Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg fastsættes af Indenrigsministeren.

§ 18.

Kommer Overøvrigheden ved Gennemsynet af Regnskaberne eller paa anden Maade til Kundskab om, at Aldersrente, herunder Tillæg i Henhold til § 6, er ydet til dertil uberettigede, eller at Lovens Bestemmelser i øvrigt er tilsidesat, har den at træffe Afgørelse i Sagen. Den af Overøvrigheden truffne Afgørelse kan dog indankes for Indenrigsministeren.

Meningsuligheder mellem Kommunerne indbyrdes i Anledning af de dem efter nærværende Lov paahvilende Forpligtelser afgøres af Amtmanden i den Overøvrighedskreds, hvortil den Kommune hører, mod hvilken Forpligtelsen gøres gældende, og, for saa vidt det er København, om hvis Forpligtelse der tvistes, af Indenrigsministeren. De af Amtmændene truffne Afgørelser kan indankes for Indenrigsministeren.

§ 19.

Lov Nr. 348 af 7. August 1922 om Aldersrente ophæves.